

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatvs De Sacramentis Et Censvris

Hurtado, Gaspar

Moretus, 1633

Tractatvs De Svspensione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94788](#)

TRACTATVS DE SVSPENSIONE. DIFFICVLTAS PRIMA.

Quid sit Suspensio.

VSPENSIO Ecclesiastica strictè sumpta, de qua tractamus, est censura, qua Clericus priuatur vsu potestatis ei conuenientis aut ratione offici clercicis, aut ratione beneficij, aut ratione utriusque. Est autem suspensio censura, ut constat ex cap. *Querenti.* 20. de Verborum significat. quia est pena medicinalis, bono spirituali priuans, & continetur sub censura tamquam sub genere, in quo conuenit cum excommunicatione & interdicto, ut constat ex dicto cap. Reliqua vero particula ponuntur pro differentia, quiaeis differt ab excommunicatione & interdicto: quia in primis suspensio aliquando priuat vsu beneficij, & non excommunicatione nec interdictum; deinde priuat alii, quibus non interdictum, quamvis eis priuat excommunicatione. Et licet excommunicatione & interdictum priuent aliquibus eisdem bonis, quibus suspensio, tamq[ue] diuerso modo, ex quo differentia quasi specifica inter suspensionem, excommunicationem & interdictum desumitur; quia suspensio priuat illis bonis, nempe vsu potestatis clercicis, quatenus est vsus seu ministerium, ut sic, potestatis clercicis: excommunicatione vero priuat eo vsu, quatenus est communicatio per modum societas cum alio circa quem exercetur, aut quatenus in eo cum aliis personis communicat: interdictum vero priuat illo vsu, quod priuat quatenus est quoddam bonum secundum se participabile ab aliquo, & non ut est ministerium seu exercitium potestatis clercicis, nec vt est bonum communis fidelibus interesse, seu vni cum aliis. Ex quo deducitur, suspensio nem tantum posse ferri contra Clericos.

DIFFICVLTAS II.

Quotuplex sit Suspensio.

SVSPENSIO strictè sumpta in primis, altera est à Iure, & altera est ab homine. Deinde suspensio altera est totalis, qua quis simul suspenditur ab officio & à beneficio, ut expressè fertur in cap. *Tuarum.* 11. de Priuilegiis; & altera est partialis, qua quis suspenditur vel ab officio tantum, vel à beneficio tantum: & suspensio partialis ab officio subdividitur in plures alias, pro varietate officiorum Ecclesiasticorum.

Est tamen difficultas, An quando suspensio fertur ab solle ab absque vila rei aut effectus determinatione, ut quando dicitur, sit suspensio, sit suspensio tantum ab officio, an etiam à beneficio.

Burgafus, Antonius de Butrio, & Felinus, relati à Sayro lib. 4. c. 4. docent, suspensioem facili latam, tantum esse ab officio, sed absque fundamento, imò contra rationem, vt docent Henr. quez lib. 13. cap. 32. Agidius disput. 15. dub. 1. & Sayrus vbi suprà, quia tunc suspensio non ferri cum limitatione; est ergo ab omni eo à quo effe potest, ac proinde ab officio & à beneficio humili.

Tandem suspensio alia est perpetua, alia eff ad determinatum tempus, & alia ad tempus indeterminatum.

DIFFICVLTAS III.

Quibus modis possit ferri Suspensio.

Conueniunt Doctores, suspensioem fac posse dupliciter: uno modo vt censura, id est vt pœnam medicinalis, qua posita emendatione suspensi, exigit auferri, & solum ob communiam respectu Ecclesiæ præcipiens; altero modo, vt putam pœnam, seu vindictam, & etiam ob peccatum contra Ius naturale aut diuum, quamvis non Ecclesiasticum, vt diximus Tractat. de Censuris in communis. Difficul. XVI. vbi etiam explicimus, qua ratione prærequiratur monitus, vi quælibet censura feratur.

Pro cuius maiori intelligentia obseruandum est, suspensioem posse variis modis ferri. Primo, addendo in perpetuum, vel sine fine relaxacione, quæ suspensio, quamvis sit totalis, ab officio videlicet & à beneficio, & perpetua, non habet ratione depositionis; quia præterquam quod dicta suspensio fertur in punitionem, & non depositio, suspensio dicta non priuat potestate & dominio, sed tantum usu; depositio vero priuat quasi potestate & dominio. Secundo ferri potest ad tempus limitatum, vt quando dicitur, ad triennium, quo malum acto statim ex se ipsa cessat, & quando dicitur, donec reus satisfaciat, quæ etiam ex se ipsa cestim ac latissim facit reus; & etiam quando dicitur, ad beneplacitum iudicis, quæ secundum non panca etiam in Iudice mortuo ex se ipsa cessat, quia iam ei, viptore mortuo, non placet in prolongatione suspensiois: quod nobis difficile videtur, quia communis sensus illius particula ad beneplacitum est, donec non displiceat, seu donec non reuocetur. Prædictæ autem suspensions quovis modo ex dictis late, non habent rationem pœnam medicinalis, id est, pœna quæ exigit auferri cestante contumacia, sed habent rationem pure pœna. Tertiò ferri potest suspensio, ut regulariter fertur, absque assignatione aliqui temporis, vt quando absolutorum dicitur, sit suspensio, vel,

vel, eum suspendimus. & tunc fertur ob contumaciam, seu inobedientiam respectu Ecclesiae prae-
cientis, & suspensio sic lata habet rationem censu-
rae, quia tunc resipiscere reo, & satisfaciente, ab-
solendum est.

DIFFICULTAS IV.

Quos effectus habeat Suspensio.

Conueniunt Primi Doctores, suspensum ab officio absolute, absque limitatione officij, ei-
se impeditum seu prohibiti exercere omnes actio-
nes seu functiones clericales, nempe omnes actio-
nes solemnes Ordinis, & omnes actus iurisdictionis Ecclesiasticae, quia vitaque potestas, tam Ordini-
nis quam iurisdictionis, est vere officio, non tan-
men eo ipso esse suspensum a beneficio, vt deduci-
tur ex cap. Inter. 10. de Purgatione: quod est verum,
quamvis suspensio ab officio sit perpetua, vt cota
Nanarrum c. 27. n. 6. docent Sancius l. 3. disp. 51.
num. 12. & Aegidius disp. 15. dub. 2. quia officium
distinctum est a beneficio, & non includit benefi-
cium, neque includitur in beneficio. Vnde sus-
pensio ab officio, quamvis absolute, poterit frui-
ctus beneficij percipere, si alias beneficio inser-
uat, saltem per alium.

Sed addunt tamen Suarez disp. 26. sect. 3. & Aegi-
dius, suspenso absolute ab officio illicite, quamvis
valide, conferri beneficium, argumento deducto a
simili, cap. vltimi. de Clerico excommunicato. Id
tamen nobis non probatur; quia existimamus, ei
non solum valide, sed etiam licite conferri, vt de-
duciatur ex cap. *Vel non est compos.* 14. de Tempor/
ordinat. Argumentum autem a simili non est effi-
cax, praesertim in materia odiosa, qualis est praefi-
cax materia. Nihilominus in cap. *Cum bona me-
moria.* 8. de Etate & qualitate, & ordine perfec-
tionum, decernitur, collationem beneficij fa-
ctam suspensio per triennium in suspensione per-
feneretur esse irritandam.

Conueniunt Secundi Doctores, suspensum ab
aliquo officio determinato, non tantum esse pro-
hibitus exercere actus illius officij, sed etiam actus
alterius officij includentem illum; vt li quis est
suspensio ab Ordine Diaconatus, non solum non
potest exercere Ordinem Diaconatus, sed neque
potest celebrare, quia actus celebrandi includit
actus seu vium Diaconatus: non tamen est pro-
hibitus exercere actus alterius officij, quatuor sup-
ponentis illud officium a quo determinat est sus-
pensio, vt contra communem sententiam docent
nonnulli apud Suarez sect. 4. quod etiam ipse
probabile certet. Verbi gratia, suspensio ab Or-
dine inferiore, non est prohibitus exercere actum
superioris non includentem actum inferioris: v.g.
suspensio ab Ordine Diaconatus, potest confes-
siones audire, quia officia Diaconatus & Sacerdo-
tij sunt distincta, & actus audiendi confessiones
non includit, in modo nec supponit actum Diaconatus,
etiam si officium Sacerdotij, quoad celebrationem,
supponat officium Diaconatus.

Conueniunt Terti Doctores, suspensum a be-
neficio esse prohibitum percipere fructus benefi-
cij, & administrare temporaliter beneficii adhuc
per procuratorem, quia isti sunt proprii actus be-
neficij: tenet tamen praeferre id ad quod ex bene-
ficio obligatur, quia suspensio solum punit, & non

liberat ad obligatione: iste tamen sic suspensus a
beneficio, non est prohibitus exercere actus potes-
tatis eligendi, & alios actus iurisdictionis conve-
nientis ratione beneficij, vt contra Sayrum l. 4. c. 6. *Auila.*
& contra Nanarrum & Henriquez docent *Auila.*
3. p. disput. 2. dub. 1. Aegidius ubi supra, & plures
alii, & deducitur ex cap. *Cum Vintonensis.* 2. de
Electione; quia quamvis illi actus sint potestatis
annexa beneficij, sed non ipsius beneficij.

Id vero quod addit Nauarrus 2. de Restitutione, ¹⁰
cap. 2. n. 237 nempe, suspensio a beneficio non esse *Nauarrus.*
denegando fructus beneficij, donec a Iudice illis
prueretur, falsum est, & contra sententiam commu-
nem. Quia sic suspensus ab officio, est priua-
tus omni acto officij, ita suspensus a beneficio, est
priuatus omni fructu temporali beneficij. Poterit
tamen, vt aduerterit *Auila.*, recipere fructus corre-
spondentes labori quem scriiendo impendit, &
qui darentur substituto; quia isti non tam sunt fru-
ctus beneficij, quam stipendium laboris: poterit
quoque ob eamdem rationem percipere quotidiana
distributiones.

Conueniunt Quarti Doctores, suspensum co-
putari a ab officio & a beneficio (sive quia sic ex-
presse suspenditur, sive quia suspenditur absolute)
prohiberi exercere functiones officij & bene-
ficij, iuxta ea quae diximus.

Sed quamvis Doctores communiter doceant,
suspensum ab officio, vel a beneficio, sub dispu-
tatione, a neutro manere suspensum: quia non ab
viro, vt patet; nec ab altero, quia non est maior
ratio ob quam ab uno potius quam ab altero ma-
neat. Nihilominus, vt docent nonnulli apud Bur-
gafium Tract. de Irregularitate, part. 6. tit. de Su-
pensione, nu. 29. credimus, manere suspensum ab
uno vel ab altero determinate pro opinione sul-
pensi, quam tenetur facere: sicut qui condemnatur
vt exulet, vel ut soluat certam quantitatem pecuniae,
vere manet obnoxius vni aut alteri, & obligatur
vnum aut alterum eligere, quia absq; fundamento
negatur, Iudicem habere auctoritatem ad sic fe-
rendam sententiam poena, & ad obligandum
reum vt eligat quam maluerit.

Conueniunt Quinti Doctores, Episcopum sus-
pensum a Pontificibus, esse prohibitum exercere
quemcumque actum Ordinis Episcopalis, vt or-
dinare, & consecrare aras, non vero exercere actus
iurisdictionis, adhuc Episcopalis, nec actus Ordin-
um inferiorum Episcopali.

Conueniunt Sexti, suspensum ab ingressu Ec-
clesiae, prohiberi celebrare diuina officia intra Ec-
clesiam, & ea audire, non vero extra. Vtrumque
tamen hoc potius pertinet ad interdictum quam
ad suspensionem, quia suspensio propriæ & strictæ
non priuat auditione diuinorum, sed celebrationem
interdictum vero viro.

DIFFICULTAS V.

Quo modo suspensio possit exercere ea a
quibus est suspensio.

Conueniunt Doctores, illicitum esse suspen-
sio, exercere ea a quibus est suspensio: in modo
esse peccatum mortale, nisi materia sit leuis; & fieri
irregulariter, si solemniter exerceat etiam Ordini-
nis facti: excusat tamen a culpa contra pro-
hibitionem suspensionis (& consequenter ab irre-
gularitate)

Ecc 4 gula-

Sancius.
Aegidius.

Suarez.
Aegidius.

Suarez.

9

gularitate, quæ ob eam culpam incurritur, etiam si exerceat actum Ordinis sacri, adhuc Presbyteratus) quoties non denunciatus exercet id à quo est suspensus, ad petitionem fidelium, iuxta Extr. uagantem, *Ad evitanda scandala*, in qua est sermo de quacumque censura; de quo nonnulli diximus Tract. de Excommun. Disput. 11. Difficultate IV. Addidimus, *à culpa contra prohibitionem suspensionis*, quia suspensus ob crimen aliquod mortale, non denunciatus, qui celebrat ante confessionem illius criminis, quamvis ad petitionem fidelium, ad minus peccat contra prohibitionem celebrandi in statu illius peccati non confessi, ob quod incurrit suspensionem; quia ad celebrandum tenetur prius omnia sua peccata mortalia confiteri. Si tamen celebrando non peccat contra prohibitionem suspensionis, ut indicat Ledesma 1. par. 4. quæst. 5. art. 6. dub. 13. etiam si celebret, non incurrit irregularitatem, quia tantum incurritur ob culpam contra prohibitionem suspensionis.

14

Ita tamen usus eorum à quibus quis est suspensus, est ei illicitus, vt etiam per se sit inuidius, quando potest ab Ecclesia inuidalitatem (quales sunt actus iurisdictionis, & quales non sunt actus puri Ordinis) vt docente communiter Doctores; quia suspensione impeditur quis ab usu, quantum potest ab Ecclesia impediri; quod tantum est verum de suspensiō non tolerato, quia usus exercitus à suspensiō tolerato verè est validus, quia eo ipso quod Ecclesia illum tolerat in favorem aliorum fidelium, relinquunt illum sufficientem, etiam quando ipse se ingerit, vt validè exerceat actus erga illos, sub conditione, si ab ipsis fidelibus acceptentur.

Addidimus, *ut sum exercitum à suspensiō non tolerari esse inuidium per se*; quia per accidens, quando scilicet est titulus saltem coloratus, & communis error in populo, usus seu actus erit validus, supplete pro tunc Ecclesia defectum potestatis impeditæ.

DIFFICULTAS VI.

Quomodo possit communicari cum suspensiō.

15

Conuenient Doctores, nullam esse prohibitionem, quia primariò & directè prohibeatur communicatio cum suspensiō, adhuc in usu eorum à quibus sunt suspensi; prohibitione tamen quia ipsis suspensi sunt prohibiti ab eo usu, reliqui prohibentur indirectè aut secundariò eos inducere ad usum, quando eis est futurus illicitus, ac proinde prohibitum est & illicitum, prouocare suspensiō non toleratum ad usum ipsi prohibitum; non tamen suspensiō toleratum ad usum qui sit communicatio cum ipso prouocante, quia dicta Extr. uagantem, *Ad evitanda scandala*, nobis est licitum cum eo communicare, ac si non esset suspensiō. Vnde usus, qui sit para communicatio cum aliis, erit ipsis suspensi tolerato licitus, quories sit ad petitionem aliorum, si non sit illi alia prohibito prater prohibitionem censura, & non sit in potestate suspensiō, absoluī à suspensione ante dictum usum.

16

DIFFICULTAS VII.

Ob quas causas ferri possit suspensiō.

Primo est difficultas, An suspensiō possit ferri absque culpa suspensi. Et non procedit difficultas de suspensione largè & impræsum pro prohibitione vti potestate Ecclesiastica, quia ratione posita, ob cuius violationem, etiam exercendo solemniter Ordinem facrum, non incurrit irregularitas; quia talis suspensiō ferri potest absque propria culpa, ob defectum aliquem indecentem vni potestatis Ecclesiasticae, vbi defectum sanitatis, vt pater ex titulo de Clerico agrotante, in Decretalibus, & in 6. & ob defectum ætatis, & in pœnam alterius, vt lata fuit in cap. Vd non est compos. 14. de Temp. ordinat. vbi puer, qui anno decimotertio sue ætatis fuit ordinatus Diaconus, suspenditur ab officio Diaconi vñque ad legiūmā ætatem, ob defectum ætatis: & etiam in confusionem ordinantis. Sed procedit de suspensione strictè & propriè sumpta, lata in pœnam, sive pura sive medicinali ipsius suspensi, quæ alicui species censura, aut ipsi æquivalens, ob eius tamum violationem in lege invenitur lata irregularitas.

Circa hanc ergo difficultatem conuenient Doctores, suspensionem strictè sumptam personalem specialem (id est directè, & per se possum certè determinata personæ) non possit ferri, adhuc validè, nisi ob culpam propriam talis personæ, quia suspensiō illa est propria pœna, quæ absque propria culpa nequit adhuc validè imponi. Sed an suspensiō personalis generalis possit ferri & inquin absque propria culpa personæ particulari suspendenda, dicimus Difficultate IX.

Secunda est difficultas, An suspensiō strictè sumpta, vt communiter fertur, possit ferri & incurri ob culpam tantum venialem. Addidimus, *vt communiter fertur*, quia si suspensiō sit tantum ab una functione, & ad breue tempus, vt ferri potest pro arbitrio Iudicis, absque dubio potest, vpo pœna leuis, ferri ob culpam tantum venialem.

Circa difficultatem ergo sic intellectam Catantan in Summa v. *Suspensiō*, Nanarus cap. 17. num. 159. & Aula 3. par. disput. 3. dub. 3. partem affirmatiuam tenuit, quia etiam excommunicatio minor fertur & incurritur ob culpam tantum venialem.

Vasquez 1. 2. dis. 153. c. 5. Suarez disp. 4. sect. 4. Agidius disp. 13. dub. 3. partem negauimus tradidimus & merito: quia suspensiō ex suo obiecto est gravissimum malum, & quod non facile tollitur, sicut tollitur excommunicatio minor (ex quo habet quod de maiori pœna quam excommunicatio minor) quia excommunicatio minor potest tolli a quibusc Confessario, imò & a quolibet Sacerdote non approbat, non verò suspensiō, quamvis non refutetur, vt dicimus Difficultate X. ergo suspensiō nequit ferri nisi ob culpam gravem seu mortalem, quamvis excommunicatio minor, vpo pœna leuis, ob maximam facilitatem qua porci autem possit ferri ob culpam tantum leuem seu venialem.

Observandum est, quid ut suspensiō lata contra participantēs cum excommunicatis ab hominibus in eis, in quibus secundum lus tantum incurretur excommunicatio minor, sit valida, requiratur pos-

participantes moneri nominatum tribus monitionibus, vel una pro tribus cum competenti inter-
vallo, ut constat ex cap. Statutum. 13. de Sententia
excommunicata, in 6. iunctis capp. Statutum. 3. &
Constitutionem. 9. codem titulo.

DIFFICULTAS VIII.

Qui possint suspendere.

²⁰ **C**onueniunt Doctores, in illis omnibus & so-
lis esse potestatem ordinariam suspendendi,
in quibus ex vi proprii muneric instituti Iure or-
dinario, sive humano sive diuino, est potestas Ec-
clesiastica in foro exteriori.

Vnde in Papa, & in aliis Episcopis habentibus
subditos (quamvis non consecratis, sed tantum
confirmatis) inueniunt potestas ordinaria suspен-
dendi, & etiam in Legato Sedi Apostolica qui est
à latere, quia in sua prouincia haber iurisdictionem
Episcopalem exteriorem, ut constat ex cap. 2.
de Officio Legati, in 6. & in Vicariis Episcoporum,
& in Capitulo sede vacante, & in eius Vica-
rio, & in aliis Praelatis non Episcopis, qui ex priuilegio
sunt exempti à iurisdictione Episcoporum,
& gaudent Episcopali iurisdictione perpetua, &
in superioribus Religionum, salem in Generali-
bus, & in Provincialibus, & in Concilio Generali,
& in Prouinciali, & in Synodo Diocesana, & in
Capitulis Religioforum.

In illis autem omnibus & solis inueniunt potestas
delegata suspendendi, quibus fuerit delegata
sive commissa ab habente potestatem ordinariam,
quia iste potest eam alias capacibus delegare, ut
patet ex cap. Cum Episcopis. 7. de Officio Ordinarij, in 6.

²¹ Obseruandum est Primo, excommunicatum,
aut suspensione non toleratum, non posse licere ne-
que validè exercere potestatem suspendendi (in
quo Doctores conueniunt:) nec validè etiam tol-
eratum, adhuc quando provocatur à fidelibus (&
consequenter neque licet) quia non obligat suo
praecepto, aut quasi precepto, cum liberum in sub-
ditis, non communicare cum illo in actibus iuris-
dictionis, quibus est priuatus; ac proinde neque
validè suspensione ligare, quia in curcio illius sup-
ponit inobedientiam, quæ tune non reperitur,
quamvis non impleatur præceptum excommuni-
cati aut suspensi, etiam tolerant.

Ob supradictam rationem Ordinarius excom-
municatus aut suspensus, non toleratus, non potest,
adhuc validè, suam potestatem suspendendi dele-
gare, quia id est actus iurisdictionis; poterit tamen
validè, quando est toleratus, etiam si illicet id ef-
ficaciter, ut quando ipse se ingerit; quia eo ipso quod
Ecclesia eum tolerat, relinquit sufficiem, ut
possit validè exercere auctum iurisdictionis (qui
non sit præceptum) sub conditione tamen, si ac-
cepitur.

²² Obseruandum est Secundo ex cap. 1. de Sen-
tentia excommunicationis, in 6. suspensionem non
posse licere nisi in scriptis, & causa suspensionis
exprimendo: benè tamen validè, ut supponit
in codem capite, in quo qui alter fert sus-
pensionem suspenditur, seu potius interdicatur
per unum mensum ab ingessu Ecclesie, & à diui-
nis officiis,

DIFFICULTAS IX.

Qui possint suspendi.

²³ **C**onueniunt Primò Doctores, non Clericos
suspensi non posse, quia non Clerici non
sunt capaces effectuum suspensionis; nec non ba-
ptizatos, ob dictam rationem, & quia non sunt
subditi Ecclesie; nec Summum Pontificem, quia
etiam non est Ecclesie subditus; nec defunctos, ni-
si quoad aliquod ius ad fructus Ecclesiasticos,
quod illis post vitam conueniat: posse tamen om-
nes alios Clericos, & solos viuos, qui isti sunt
subditi Ecclesie, & capaces officij Ecclesiastici, &
beneficij à quibus fit suspensione. Episcopum tamen
non comprehendit suspensione generaliter lata,
nisi illius fiat expressa mentio, ut constat ex cap.
Quia periculoso. 4. de Sententia excommunicata, in 6.
quod Sayrus lib. 4. cap. 12. & Aula extendunt ad *Sayrus.*
Cardinalem non Episcopum, quia in sua Ecclesia *Aula.*
est dignitate Episcopus.

Conueniunt Secundo Doctores, communita-
tem Ecclesiasticam (*v.g. Collegium, aut Capitu-
lum*) suspensi posse immediatè & secundum se,
suspendi illam ut est unum corpus, seu ut
communitas est, à functionibus ipsi commununitati
ut communitas est conuenientibus, ut supponit
in cap. vñico *De sede vacante*, & in cap. *Qna*
sapè. 40. de Electione, in 6. quia etiam communi-
tatis secundum se conuenient officia & benefi-
cia: & etiam posse suspendi, quasi mediatae & ra-
tione particularium personarum, suspendendo
omnes personas in particulari illius communitatis
à functionibus conuenientibus illis ut parti-
cularibus personis, & etiam vtroque modo; quia
communitas vtroque modo sumpta potest pecca-
re, & est capax suspensionis, & non est prohibi-
tum suspendere communitatem, quamvis in cap-
ite *Romanas.* 5. de Sententia excommunicationis,
in 6. sit prohibitum excommunicare communi-
tates illis ut sunt membra communitatis.

Dissentunt tamen Doctores, an suspensione
lata contra communitatem ut communitas est,
etiam suspendantur inculpabiles, ut membra &
partes communitatis, à functionibus conuenien-
tibus illis ut sunt membra communitatis.

Non defunt Doctores qui partem negatiuam
tueantur, quia suspensione est pena impediens ius
iam acquiritum ab ipsis particularibus; ergo
quit incurri abque propria culpa aut defectu.

²⁵ Suarez verò disp. 28. & Egidius disp. 15. dub. 5.
partem affirmant tradunt, & merito: quia par-
ticulares suspensi, ut membra communitatis, non
est per se puniri, sed tantum per accidentem partici-
pare penam communitatis cuius sunt membra, &
per accidentem puniri in his, quæ sibi conuenient ut
partibus communitatis quæ peccauit, quod non est
contra rationem, siue nec quod filius pec accidentis
puniatur infamia patris peccantis.

Suspensione verò lata contra communitatem
directa non ad communitatem ut communitas
est, sed ad particulares personas secundum se, non
ligantur inculpabiles, ut contra Siluestrum &
contra quoddam Canonistas, docent Nauarrus c. 27. *Nauarrus.*
nu. 151. Egidius & communiter Doctores: quia *Egidius.*
contra rationem est, quod quis absque propria
culpa ob alienam, in le & secundum se, & per se
puniatur.

in nullo casu ex his, quamvis ponatur emendatio,
est debita ablato.

DIFFICULTAS XII.

A quo possit auferri Suspensio.

C Onueniunt Doctores, suspensionem ab
lata, nullum determinando tempus, &
eam que fertur addendo *in perpetuum*, indigere
aliquo à quo auferatur, & idem est de ea que fer-
tur *vsque ad aliquem terminum*, ut auferatur ante
illum, ut suspensio, qua fertur *vsque ad certum*
tempus, ut per mensem, vel *vsque ad effectum*
aliquid operis, ut quoniam fieri fastidio. Addi-
dimus, ut *auferatur ante illum*, quia eo tempo-
re elapsò, aut eo opere factò ex se ipsa abloque alii-
qua alia relaxatō, seu ablatione cessat, sive lat-
et à Iure, sive ab homine, sive ut censura, sive ut
non censura (in quo contra nonnullos conuenient
communiter Doctores) quia tunc tantum fertur
& incurritur, *vsque ad eum terminum*, ergo
termino elapsò nequic amplius durare.

Est ergo difficultas, A quo possit auferri suspen-
sio, quae indiget auferri ab aliquo.

Circa quam dicendum est Primi, suspensionem
contra aliquem nominatum, seu speciale
latam ab homine ut censuram, posse anteri ab
ipso Iudice latore (& consequenter ab eius succes-
tore, & ab eius superiore) ut patet, & non possit
auferri ab aliis, alias perturbaretur tribunal iudi-
cis ferentis.

Excipiuntur tamen duo casus, in quibus index
lator non potest. Primus est, quando Clerici sus-
penduntur ab officio à suis Ordinariis; quia exhi-
buerunt Sacraenta hereticis denuntianti, vel
quia repererunt ab eis elemosynas, vel oblationes,
vel quia eis tradiderunt Ecclesiasticam sepul-
tūram; quia ablatio dictæ suspensionis referatur
Papa, ut constat ex cap. *Excommunicatu.* 13. de
Hereticis. Secundus est, quando quis non confi-
rens beneficia dignis, & postquam semel ac ins-
trum admonitus à Concilio prouinciali, inventus
culpabilis, suspenditur ab ipso Concilio à colla-
tione beneficiorum; quia ille nequit restituiri
Papa, vel à suo Patriarcha, ut constat ex cap. *Grati-
tum.* 29. de Præbendis.

Secundò dicendum est, suspensionem à lata
ut censura, sive generali, qua communica-
ntas, sive speciales, qua particulares persona
penduntur, posse, quoties non referantur, aufer-
ri ab Ordinario suspensi, ut efficaciter deducatur ex
cap. *Nuper.* 29. de Sententia excom. quia ex via par-
te in absolutione illius, nullius tribunal turbatur,
cum non fuerit lata ab homine; & ex altera, quia
quod non referatur, videtur concedi infirmi,
aut in eo relinquunt facultas ad id, alias non esse
cessaria reservatio, si Ordinarius non possit non
referat am auferre. Eam tamen non potest pro-
prius Parochus, & multò minus ordinarius Con-
fessarius, auferre; quia tantum habent nulli officia
in foro interiori, seu Sacramentali, in quo
nequit suspensionem auferre, quamvis perficie
communicationem, quia suspensio non impedit
absolutionem à peccatis, sicut impedit excom-
municatio. Et ob eamdem rationem suspensione
nem, adhuc ut censuram, quamvis speciale,
& latam generaliter ab homine, non possit au-
ferri.

DIFFICULTAS X.

Quibus modis possit impediri Suspensio.

26 C ita hanc difficultatem dicendum existima-
mus, omnia, quæ excusat opus à delicto cui
annexa est suspensio stricta (ut fertur regulariter)
à culpa mortali, ut defectum plena aduentoria, &
ignorantiam inuincibilem, sive Iuris, id est prohibi-
tionis ob cuius transgressionem fertur, sive facti
prohibiti, & etiam metum grauius mali, sive in cor-
pore, sive in fama & honore, sive in duitiis, quando
opus cui est annexa suspensio, non est alias
prohibitum Iure naturali, impedire valorem sus-
pensionis, quia suspensio strictè sumpta, quæ regu-
lariter fertur, non incurrit nisi ob culpam
mortalem, ut diximus Difficultate VII.

27 Addimus etiam, ignorantiam probabilem ipsius
suspensionis late ab Ordinariis in suis statutis per-
petuis cam impedit, ut significatur in c. *Ut ani-*
marum. 2. de Constitutionibus, in 6. & etiam im-
pediri per iustam appellationem factam ante in-
cursum ipsius suspensionis (nisi quando Iudici
concessum est, & ut non obstante appellatione proce-
dat in causa) non verò impedit, nec suspendi per
appellationem sequentem post incursum, quā-
do suspensio est ab officio vel ab ingressu Ecclesie,
ut constat ex cap. *Is cui.* 20. de Sententia ex-
communic. in 6. quod addimus, quia suspensio à
beneficio, & ab aliis distinctis ab officio & ingre-
ssu Ecclesie, suspenditur per appellationem se-
quentem, ut ex dicto cap. deducitur, dum dicitur,
suspensionem ab officio & ab ingressu Ecclesie,
non impediti per sequentem appellationem, & id
ad hoc de suspensione à beneficio, & ab aliis.

DIFFICULTAS XI.

Quibus modis tollatur Suspensio.

28 C onueniunt Doctores, suspensionem, quæ la-
ta est ut censura, tolli per absolutionem, sive
alias censuras, ut patet, latam verò in puram
poenam non posse tolli, nisi aut ex se ipsa impletum
termino sive temporis, sive operis, ad quem *vsque*
fuit lata, quod poriùs est cessare quam tolli; aut per
dispensationem ante impletum terminum.

Tunc autem suspensio fertur ut censura, quan-
do fertur ob contumaciam respectu Ecclesie, &
medicinaliter, ita ut emendatione posita sit debita
absolutio, ut quando fertur absolutio, & post ad-
monitionem: tunc verò in puram poenam, quan-
do fertur ad determinatum tempus, aut in perpet-
uum, quamvis fertur ob contumaciam, aut quā-
do fertur ab homine, & non præcessit admonitio
adhuc per legem, quamvis absolute fertur, quia

Tractatus de Suspensione. DIFFIC.XII. & XIII. 611

ferre, nec Ordinarius in foro sacramentali, ob dictam rationem, benè tamen in foro exteriori, adhuc specialem generaliter latam, quia ablatione illius, tribunal eam suspensionem ferentis non turbatur, cum persona sit incognita.

Tertiò dicendum est, suspensionem latam non vt censuram, sed in puram pœnam, sive à Iure, sive ab homine, adhuc generaliter, non posse auferri, nisi à potente dispensare in eo Iure, quando lata est à Iure, & nisi à Papa, quando lata est ab homine, seu à Iudice, sicut neque Index Papa inferior potest dispensare in alia pura pœna legis, nec in alia pura lata per tentitiam condemnatoriam etiam ab ipso, quia dicta suspensiō non afferunt absolutionē, sed tantum dispensationē, ad quam non est potestas in inferiorē adhuc respectū pœnae à se latæ, nec cōceditur inferiorē ex eo quod non retineretur, sed tantum ad absolucionē, qua est debita eo ipso quod persona est bene dispōrita.

Episcopus tamen potest omnem suspensionem suorum subditorum, prouenientem ex delicto occulto (id est ex delicto, nec notorio, nec manifesto, nec famoso, de quo in Tractatu de Irregulari, ad finem) & non deducitam ad forum contentiosum, quamvis Papa referuant, auferre, vt constat ex Tridentino less. 24. cap. 6. de Reformatione: & ex privilegio potest quis absolui in suspensione, quae est censura à Iure vel generaliter ab homine lata, quamvis Papa referuata per Bullam Cruciatæ, & per priuilegia nostra Societatis.

DIFFICULTAS XIII.

De nonnullis Suspensionibus in particula-

ri, quo Iure sunt latæ.

Primo, qui ordinatur ab Episcopo hereticus, aut schismaticus, aut excommunicatus non tolerato, aut à simoniaco iuridicē declarato, & qui ab Episcopo, qui dignitati Episcopali renuntiavit, Ordinem sacram suscepit, manet suspensus ab Ordine sic suscepito, vt constat ex c. 1. & 2. de Schismatis, & ex c. 1. & 2. de Ordinatis ab Episcopo, & ex can. Si qui à simoniaco. 1. quæst. 1. & ex can. Ordinatio-nes. 9. q. 1. & ex c. Per tuas. 35. de Simonia.

Et quamvis non pauci existimant, dictam suspensionem etiam incurri ab omnino ignorantibus dictum defectum Episcopi, immorio tamen, vt adiuruit Egidius num. 34. quia nulla suspensiō, nec qua est censura, nec qua est pura pœna incurrit, nisi ob peccatum mortale, quod non committit ignorans inculpabiliter defectum Episcopi, & id exprimitur de ignorante ordinatio à schismaticis excommunicatis in canone *Ordinationes*. 9. q. 1. & de ignorante ordinato à simoniacis in can. Si qui à simoniaci. 1. quæstione 1. & in dicto cap. Per tuas.

In cap. autem 1. de Ordinatis ab Episcopo, ubi significatur, ordinatum ignoranter inculpabiliter ab Episcopo, qui renuntiavit dignitati Episcopali, indigere dispensatione Episcopi, per dispensationem intelligenda est permisso Episcopi, quia cognita veritate permittat sic ordinatum vti Ordinem suscepito, vt adiurit Egidius n. 32.

Secundo, ordinatus ab Episcopo alieno absque licentia proprii, manet suspensus ab Ordine sic suscepito, ad beneficium proprii Episcopi, & E-

piscopus ordinans manet suspensus per annum à collatione Ordinum, vt decernitur in Tridentino less. 23. c. 8. de Reformatione, nisi qui ordinatur, fuerit familiaris Episcopi alieni ordinantis, & habentis diœcesim, & non merè titularis, & fuerit per triennium commoratus cum illo, vt deducitur ex c. 9. sequenti. Quod si Episcopus fuerit merè titularis, manet suspensus à Pontificalibus per annum, vt decernitur less. 14. c. 2. de Reformatione, & familiaris ordinatus manet suspensus vt supradictum & qui ante annum complectum post vacationem sedis, impetratis à Capitulo reuerendis, Ordinem sacram suscepit, manet suspensus ad beneficium futuri Episcopi, nisi ad id fuerit arctatus ratione beneficij suscepit aut suscipiendo, & ipsum Capitulum manet interdictum, vt decernitur less. 7. c. 10. de Reformatione. Episcopus quoque, qui in aliena diœcesi absque licentia expresa proprii ordinari, manet absoluē suspensus a Pontificalibus, & ordinatus ab Ordine suscepito, vt decernitur in Tridentino less. 6. c. 5. de Reformatione.

Tertiò, ordinatus scienter, aut ex ignorantia affectata, ante legitimam atatem, aut extra tempora, aut absque dimissoriis, manet suspensus ab Ordine sic suscepito, per Extrauagantem Pij II. confirmatam a Pio V. cuius facit mentionem Aula 3. p. *Aula.* disp. 5. dub. 7. ab ea tamen suspensione potest Episcopus absoluere, quamvis Sextus V. in Extrauagante *Sanctum & salutare*, absolutionem illius reuerauerit Papæ; quia ea reuocauit Clemens VIII. in Constitutione, quam afferit Sayrus lib. 4. in fine, nisi quod simoniacè ordinatos. Sacerdos tamen sic simoniacè ordinatus non fit irregularis, ex eo quod consecret cum Episcopo ordinante, quia tunc eius ordinatio non est completa; qui nondum ei concessa est potestas absoluendi à peccatis; ac praeterea tunc nondum incurrit suspensionē, quia haec tantum incurrit ob peccatum completum ordinationis: imo Suarez disp. 31. less. 1. & Aegidius excusat ab irregularitate canentes Epistolam & Euangelium in eadem Missa, quia actiones illæ non censentur fieri post ordinationem, quia ordinatio durare censetur quādīum durat Missa in qua fit. Nos tamen id existimamus falsum, quia actiones illæ verū sunt post iam perfectam ordinacionem Subdiaconi & Diaconi.

Quartò, ordinans, aut præsentans ad Ordinem, accepta prius promissione aut iuramento ab ordinato, quod non petet ab eo alimenta, incurrit suspensionem per triennium, ordinans à collatione, & præsentans ab executione Ordinum, & ordinatus ab Ordine sic suscepito, donec à Papa dispensetur, vt exprimitur in cap. pœnit. de Simonia, in cap. vero Per tuas. 37. de Simonia, ordinatus ad præsentationem cuiusdam, cui promisit se non petiturum alimenta, interdicitur ad superiores. Ordines ascendere, & in suscepito ministrare, etiam si ignoret id esse illicitum, quod Suarez & Aula tantum existimat verum quod forum exterius, quia in eo præfumitur delinquisse; nos vero etiam quod forum interius, quando id culpabiliter mortaliter ignorauit, vt significat Glossa.

Qui vero titulo ficto, vt ficto patrimonio, aut ficto beneficio, aut ficta pensione ordinatus, graviter peccat, sed non incurrit suspensionem, vt contra Nauarrum cap. 27. nu. 158. & contra Medina, in Summa cap. 11. §. 8. docent Aula 3. p. *Aula.* disput. 5. dub. 5. & Egidius dub. 5. numero 38. Quia

33

Trident.

Egidius.

34

Per tuas.

quia id nullo Iure de cernitur, quia canon *Nemini* & canon *Sanctorum*. 70. distinct. 70. vbi suspenduntur qui ordinantur absque titulo, reuocati sunt per cap. *Cum secundum*. 16. de Præbendis, ac proinde Tridentinum fess. 21. cap. 2. de Reformatione, vbi requirens titulum ad Ordinem sacram suscipiendum, se remittit ad pœnas antiquorum Canonum contra eos qui aliter ordinantur, non se remittit ad dictos canones *Nemini* & *Sanctorum*, utpote reuocatos per aliud Ius ante Tridentinum, sed ad alios Canones, nempe ad supradictatos, de Simonia, & ad alios, vbi puniuntur ordinationes factæ absque titulo, præius positis pactis simoniaciis, aut eis aequivalentibus.

Qui autem ordinatur ab alieno Episcopo per literas dimissoriæ falsa relatione obtentas, incurrit suspensionem latam contra eum qui ordinatur ab alieno Episcopo sine licentia aut dimissoriæ proprij Episcopi, quia ordinatur absque veris seu validis literis dimissoriæ; non tamen incurrit suspensionem, qui ficto titulo iam ab Episcopo decretus ordinari, postea vera relatione aut simplici petitione obtinet literas dimissoriæ; quia quod proximè mouet ad eas conferendas, non est titulus fictus, sed vera relatio, aut simplex petitio.

Quinto, ordinans simoniacè manet suspensus à collatione omnium Ordinum, & primæ consuetudinum, & à Pontificalibus, & ab ingressu Ecclesiæ; ordinatus vero manet suspensus ab Ordinibus sic susceptis, absque villa spe ascendendi ad superiores Ordines: quæ pœna omni priuilegio ablato referuantur Papæ, ut exprimitur in Extrauagante Sixti V. relata à Sayro lib. 4. cap. 14. & in Constitutione Clementis VIII. relata ab eodem in fine eiusdem libri.

Sexto, ordinatus per saltum est suspensus ab Ordine sic suscepto, ut deducitur ex can. *Soliciendo*. 52. distinct. & ex cap. vnico de Clerico per saltum promoto, & supponitur in Tridentino fessione 23. cap. 14. de Reformatione: in ea tamen suspensione potest Episcopus dispensare, si sic promotus non ministrauit (ut exprimitur in Tridentino) quod additur, quia si ministrauit, incurrit irregularitatem per violationem suspensionis, in qua solus Papa potest dispensare.

Septimo, qui post matrimonium contractum, quamvis non consummatum, suscepit Ordines facros aliter quam in Iure conceditur, manet suspensus ab Ordine sic suscepto, & ab aliis suscipiendis, & à promotione ad beneficia: quam suspensionem, vel potius irregularitatem auctoritate potest Episcopus, si ordinatus Religionem ingreditur, ut exprimitur in Extrauagante *Antiqua Iuris*.

Octauo, qui ob percussionem Clerici excommunicatus suscepit Ordines, manet suspensus ab susceptis, à qua suspensione solus Papa absoluens, nisi Religiosus, qui id aliquo modo ignoranter fecit, quem ei Praelatus absoluit, ut confat ex cap. *Cum illorum*. 32. de Sententia excommunicatio-

nis.

Nono, Sacerdos, qui absque Parochi licentia, cuiusvis priuilegijs aut consuetudinis intus, sponsis benedicit, aut matrimonio coniungit, manet suspensus quamdiu ab Episcopo Parochi absoluatur, ut decernitur in Tridentino fess. 24. cap. de Reformatione matrimonij: quod Suarez disputatione 31. sect. 3. limitat, ut hæc suspensionem sit ab Officio Sacerdotali: alij vero carent, & merito, ut sit absoluere, ab officio videlicet & beneficio, quia absoluere traditur.

Dicimò, Religiosus suscipiens Ordinum laicum in apostafia, ab eo suspenditur in capitulo de Apostatis.

Omittimus plures alias suspensiones Intelleximus raro occurrunt, & videri possunt apud Suarez, Egidium, & ahos. Aduerimus tamen plures suspensiones à nonnullis adferri, que vix non sunt, præsertim eam, qua dicunt esse suspensionem Clericum, qui est publicus peccator, præterim concubinarij: quod esse falliam, deducetur in Tridentino fess. 21. c. 14. de Reformatione. Solidius quoque non est suspensus, ut aduerterit Egidius n. 56. quamvis Pius V. sua Constitutione pro tale nefas exercentes omni beneficio officijgutate & priuilegio clericali priuer, quia hec Constitutio non obligat ante sententiam iudicis, præfert sodomitam occulatum, ut aduerterunt Suarez & Egidius: imò ea Constitutio & pena frequentiam seu exercitum requirit.

TRA.